

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Příloha č. 25 / Vyjádření zástupců uvedených organizací

„Se školou spolupracujeme již přes deset let. Průměrně během školního roku vedeme kolem pěti dětí s poruchami chování. Nedaří se nám však spolupráce trvalejšího charakteru z důvodu nespolečné spolupráce s rodiči. V současné době máme zatím pouze typy na žáky (od p. ředitelky), kteří by pomoc potřebovali. Je však velkým luxusem se ozývat rodičům jako první. Dáváme raději přednost rodičům, kteří o spolupráci projeví zájem. Spolupráce se školou je dobrá a smysluplná, jelikož hodně klientů s poruchami chování z důvodu mentálního postižení přechází z běžných škol do praktické a zde máme velmi dobrou zkušenost ze zlepšení psychického stavu dětí a změnu náhledu na vzdělání. I v budoucnu si myslím, že by tato forma vzdělání pro děti s indikací mentální retardace měla pokračovat. Společnost pro integraci takto postižených žáků není připravena, jedná se o velmi složitou a drahou záležitost. I při terapeutické práci ve skupině klientů nemohu dost dobře pracovat dohromady s dětmi s mentálním postižením a dětí z běžné populace,“ uvedl zástupce organizace Spirála.

Vedoucí CPDM hodnotil spolupráci takto:

„Děti (žáci) ze ZŠ Kaplická se zúčastňují pravidelně každý rok především vybraných projektů v NZDM Bouda - výtvarné programy Děti a sochy a Výtvarný podzim v Boudě.

Pokud vím a viděl jsem, tak Základní škola Kaplická jako taková ráda vysílá kolektivy žáků k nám do Boudy především na výtvarné programy.

Tyto programy u nás probíhají m.j. i v časech školní výuky (tedy dopoledne) a v těchto časech jsou především zacíleny směrem ke školám, aby školy měly možnost v rámci výuky vyslat děti na trochu jiný způsob vzdělávání a výchovy - na neformální poznávání a vzdělávání, především v oblastech výtvarné a pracovní výchovy, do jiného prostředí, kde jsou jiní lidé, než na které jsou běžně ve škole děti zvyklé.

Pokud mohu nějak za CPDM "hodnotit" přínos výše uvedených aktivit pro děti ze ZŠ Kaplická, tak bych přínosy pro děti viděl asi takto:

- dětí v tu dobu nejsou ve (formální) škole, avšak získávají poznatky v neformálním prostředí a neformální cestou,
- dětí se setkávají s výtvarnými technikami, ke kterým by se v normální výuce nejspíš nedostali (nebo jenom okrajově), a také s pracovními metodami (postupy), které mnohdy ještě neznají,
- dětí jsou při aktivitách většinou vedeny odborníky na daný obor, t.j. setkávají se s profesionály, kteří jim v danou chvíli mohou říci, sdělit, ukázat daleko více, než by jim mohlo být poskytnuto ve školní výuce,
- jak jsem mohl vidět (a i moji kolegové to takto hodnotí), tak děti ze ZŠ Kaplická jsou většinou velmi aktivní, programy je velmi baví a ve svých výsledcích zcela jistě snesou srovnání s dětmi z dalších základních škol v ČR,

-a pak také je důležitá skutečnost, že děti poznají prostředí a možnosti našeho NZDM Bouda a ví, že sem mohou samy přijít a něco samy dělat a že se jim zde také může dostat pomoci a poradenství (když to budou potřebovat).

Pokud se týká přínosu pro pedagogy školy, tak to zcela nemohu relevantně vyhodnotit, ale přepokládám, že pedagogové:

- získávají při účasti na programech informace o NZDM Bouda a celém CPDM, o.p.s. Č. Krumlov - mohou pak dětem v případě potřeby doporučit naše programy a služby,
- získávají vědomí, že je dobré čas od času dětem předložit v rámci výuky a výchovy vhodné aktivity jinde než v budově školy a ve formálním procesu (právě děti ze ZŠ Kaplická, myslím, toto zrovna potřebují daleko více, než žáci z jiných ZŠ v ČK),
- sami snad získávají nové (resp. jiné) impulzy pro svoji práci.

Děti se svými pedagogy se zúčastnili i celoměstských projektů (šlo například o projekty Průvodce mým městem, 2007 a Příběh města Český Krumlov v roce 2090, 2009).

Škola se aktivně účastnila se svými dětmi obou těchto celoměstských projektů. Myslím, že pedagogové i děti se zhostili úkolů projektu velmi dobře. Zejména v prvním projektu (Průvodce mým městem) byl jejich průvodce velmi dobrý.“

Své hodnocení mi poskytla i mluvčí Policie ČR:

„Výchova a tím prevence začíná v rodině, škola ani žádné besedy nezachrání to, co si dítě neosvojí doma. Děti v ZŠ Kaplická reagují různě – některé besedy baví, některé ne, některé se zapojí aktivně, jiné si čas besedy v tichosti prosedí – a některé je třeba umravnit, jelikož se snaží být zajímaví za každou cenu. Děti v této škole jsou sice o něco specifičtější než v jiných školách a je třeba podle toho způsob předání informací upravit, ale podobně reagují i děti v jiných školách – záleží vždy na tom, z jakého prostředí dítě vzešlo a co jej obklopuje, v čem vyrůstá, jaké má vzory doma. Děti z problémových rodin se nacházejí v každé škole a jde tedy o to, že i já musím reagovat na informace od vyučujících. Někdy jde o besedu ryze informativní, jindy si mě pozvou proto, že je na škole nějaký problém. Jinak samozřejmě doufám, že si alespoň nějaké ponaučení z besed a přednášek děti odnášejí, byť by šlo jen o zlomek toho, co jsem se jim snažila předat...“